

franke Transportomkostningerne og derved indvirke paa Kjøbpriserne og for i det Hele at lette Handelsoperationerne. Paa Markedspladsen ville Slagterne have let ved uden at drage om paa Landet at gjøre Udvalg og Opkjøb, og at Handelen koncentrerer sig paa et enkelt Punkt, vil være til stor Fordel baade for Sælgere og Kjøbere.

B. Ungaende Omkostningerne.

Størrelsen af Slagteriet med dertil hørende Indretninger og Pladse, hvoraf atter Omkostningerne væsentligt afhænge, maa naturligvis rette sig efter Kommunens Indvaaneres Antal og det deraf følgende Antal af Slagtninger.

Efter de Beretninger, der haves om de offentlige Slagtehus i Oldenburg 15,000 Indvaanere, Zürich 21,000 Indvaanere, Liegnitz 31,000 Indvaanere, Basel 45,000 Indvaanere, Stuttgart 96,000 Indvaanere, Bremen 100,000 Indvaanere, Genua 128,000 Indvaanere, Turin 180,000 Indvaanere, Mailand 209,000 Indvaanere, Wien 700,000 Indvaanere, Berlin 800,000 Indvaanere — hvilke Beretninger imidlertid ligesom det anførte Indvaanertal ere fra Aarene før 1875 — er det aarlige Antal Slagtninger i disse Byer pr. 1000 Indvaanere gennemsnitsvis følgende:

Stort Kvæg	111	Stkr.
Kalve	196	—
Faar og Gøder	152	—
Svin	154	—
eller tilfammen 613 Stkr.		

Det daglige Maximalantal af Slagtninger, var for de nedennævnte 3 Byer:

	Mar.	Indv.	stort Kvæg,	Kalve,	Faar,	Svin.
1. Oldenburg 1873.	15,000.	15.	45.	20.	20.	
2. Liegnitz 1874.	31,000.	16.	63.	103.	234.	
3. Basel 1872.	45,000.	30.	40.	30.	70.	
	Tilsammen 91,000.	61.	148.	153.	324.	
Altsaa i Gjennemsnit for 1000 Indvaanere	0,7.	1,6.	1,7.	1,6.		

Til Sammenligning med disse Gjennemsnitsantal for Slagtingen i Slagtehus i Udlandet bemærkes, at disse anvendte paa de aarlige Slagtninger i Horsens med 13,000 Indvaanere ville give:

for stort Kvæg	1,443 Stkr.	medens Antallet i 1878 var	ca. 1,950.
for Kalve	2,438 —		ca. 2,300.
for Faar og Gøder	1,976 —		ca. 5,100.
for Svin	2,002 —		ca. 2,000.
for Gøste	—		ca. 400.
Tilsammen	7,859 Stkr.		11,750 Stkr.

hvilken Forsøgelse af Gjennemsnitsantallet væsentligt falder paa Faar. — Men det er sandsynligt, at der overalt heri Landet i det Hele bør paaregnes et større Antal Slagtninger end i Udlandet, da Kjøbpriser her, selv i de fattigste Klasser, vistnok er almindeligere end ialtfald i Sydland, Italien og den sydlige Del af Schweiz. Da den Indtægt, Kommunerne erholde til Dækning af Omkostningerne ved Slagtehusets Anlæg og Drift, væsentligt bestaar i de Afgifter, der erlægges af Slagtingen, vil det større eller mindre Antal Kreaturer, der aarlig indføres til Slagtning, have en stor Betydning ved denne Foranstaltning i økonomisk Henseende, og dersom det maatte være rigtigt, at Slagtingen heri Landet er større end i de Steder, hvorfra de ovennævnte Oplysninger haves, ville disse med desto større Sikkerhed kunne benyttes som Grundlag for Indtægtsberegningen. At beregne Udgifterne ved Anlægget og Driften af et Slagtehus, er derimod ikke muligt, da disse ikke blot afhænge af dettes Størrelse, men meget væsentlig tillige dels af Prisen paa Grundeendom dels af den hele Udstyring af Bygninger og Indretninger dels af den større eller mindre Vanskelighed det efter de stedlige Forhold kan have at ordne Vandtilførsningen og Afløbene. Efter de Beretninger, der haves om Anlægsomkostningerne ved flere Slagtehus, kunne disse gennemsnitsvis anslaaes til 9,000 Kr. pr. 1,000 Indvaanere. I Liegnitz med 31,000 Indvaanere have Anlægsomkostningerne udgjort c. 167,000 Kr.; i Bremen med 100,000 Indvaanere 900,000 Kr.; i Basel med 45,000 Indvaanere 370,000 Kr.; i Mannheim med 40,000 Indvaanere 150,000 Kr. Efterat have gennemgaaet Regnskaberne for